

Ingunn Helde

Arbeidsgiveravgiften 1967-1998
- soneinndelingen

Innhold

1. Innledning	3
1.1. Notatets formål	3
1.2. Generelt om arbeidsgiveravgiften til folketrygden	3
1.3. Geografisk differensiering.....	4
1.4. Avgiftens satser	10
1.5. Framtidig revisjon av soneinndelingen	11
2. Oversiktens struktur: fylke og kommunenummer	12
3. Datagrunnlaget	12
4. Bruk av standarden for arbeidsgiveravgiftssoner	12
Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner uten endringer i sonetilhørigheten.....	14
De sist utgitte publikasjonene i serien Notater	37

1. Innledning

1.1. Notatets formål

I forbindelse med organiseringen av arbeidet med statistiske standarder og systemer i SSB, ble ansvaret for standarden for arbeidsgiveravgiftssoner tillagt Seksjon for inntekts- og lønnsstatistikk (420) (jf. Årsrapport om standardarbeidet 1995). Som en dokumentasjon av den elektroniske versjonen av standarden, er hensikten med dette notatet å gi en sammenfattende oversikt over utviklingen i arbeidsgiveravgiftens geografiske differensiering.

Arbeidsgiveravgiften er en av statens viktigste inntektskilder – sammen med merverdiavgiften er arbeidsgiveravgiften viktigst blant de indirekte skattene. I forslag til statsbudsjett for 1997 ble det f.eks. kalkulert med proveny fra arbeidsgiveravgiften på 54,7 milliarder kroner. Om lag 10 prosent av statens totale inntekter forventes dermed å komme fra arbeidsgiveravgiften (St.prp. nr.1 (1996-97)). Formålet med standardarbeidet har vært å forenkle arbeidet med analyser hvor dette perspektivet er relevant. Framfor alt kan standarden f.eks. ha sin berettigelse i forbindelse med utarbeidelse av data på regionalt nivå. For å kunne følge avgiftens utvikling er det viktig å ha oversikt over hvilke endringer som har forekommet. Siden den geografiske differensieringen ble innført i 1975, har mange kommuner opp gjennom årene opplevd flere endringer i sonetilhørigheten. Stortinget har dessuten sett det nødvendig å slå en del kommuner sammen, for å styrke kommunenes muligheter til å håndtere ekspansjonen i offentlige oppgaver (NOU 1992:15).

Siden det ofte er behov for å sammenlikne data på ulike regionale nivå, presenterer standarden for arbeidsgiveravgiftssoner hvilke kommuner som hører inn under hvilke soner det enkelte år. En sentral målsetting i standardarbeidet blir dermed også å etablere en rutine for årlig oppgradering av standarden (jf. Årsrapport om standardarbeidet 1995). Med en særlig vekt på perioden 1975-1998, sammenfatter dette notatet hvilke endringer som har forekommet i arbeidsgiveravgiftens soneinndeling og satser siden avgiften ble innført.

1.2. Generelt om arbeidsgiveravgiften til folketrygden

Arbeidsgiveravgiften ble innført med lov om folketrygd av 17. juni 1966, gjeldende fra 1967. Avgiftens primære motiv er fiskalt: å skaffe midler til dekning av folketrygdens forpliktelser. Finansieringen av folketrygden er delvis basert på arbeidsgiveravgiften, delvis på medlemmenes trygdeavgift og delvis på enkelte andre inntektsposter (bl.a. refusjon fra bidragspliktige og refusjon ved trafikkskade eller yrkesskade). Av forventede inntekter til folketrygden på 97,3 milliarder kroner i 1997, ble arbeidsgiveravgiften antatt å utgjøre om lag 56 prosent (St.prp. nr.1 (1996-97)).

Arbeidsgiveravgiften omfatter alle som har noen ansatt i tjeneste (se f.eks. Lignings-ABC 1996). Arbeidsgiverne skal svare avgift til folketrygden:

- *av brutto lønn og annen godtgjørelse som utbetales til den eller de ansatte.*

Dette gjelder også den som engasjerer noen til å utføre et oppdrag når oppdraget ikke kan betraktes som et ledd i selvstendig næringsvirksomhet for den som utfører oppdraget. Har mottakeren av godtgjørelsen utført arbeidet eller oppdraget som ledd i egen næringsvirksomhet, skal det ikke svares arbeidsgiveravgift. Utbetalinger til ektefelle i bedrift som tilhører den ene eller begge ektefeller, anses som næringsinntekt og er ikke avgiftspliktig.

- *av godtgjørelse til medlemmer av styre, representantskap, utvalg, råd o.l.*
- *av barselpenger og lønn under svangerskap, samt for godtgjørelse under sykdom/sykepenger.*

- *av naturalytelser og godtgjørelse til dekning av utgifter i forbindelse med utførelsen av arbeid, oppdrag eller verv.*

Dette gjelder i den utstrekning godtgjørelsen skal tas med ved beregningen av forskuddstrekk. Har man krav på fradrag for lønnsutbetalinger, har man også krav på fradrag for arbeidsgiveravgiften.

- *om en arbeidstaker i Norge eller på norsk kontinentalsokkel er bosatt i utlandet.*

Avgiftsplikten omfatter også utenlandske arbeidsgivere som har arbeidstakere i Norge eller på norsk sokkel, selv om arbeidsgiveren ikke har kontor eller fast driftssted i landet. Videre er arbeidsgivere hjemmehørende i Norge forpliktet til å betale arbeidsgiveravgift av utbetalinger for arbeid utført i utlandet av norske arbeidstakere. Dette gjelder uavhengig av om den ansatte er skattepliktig til Norge eller trygdet etter folketrygdloven. Sosialkonvensjoner inngått med andre land kan imidlertid gi rom for unntak. Avgiftsplikten omfatter ikke godtgjørelse for arbeid utført i utlandet av utenlandske statsborgere bosatt utenlands. Det foreligger heller ikke avgiftsplikt vedrørende lønn og annen godtgjørelse til ansatte ved norske bedrifters faste driftssteder i utlandet der utbetalingen belastes driftsstedets regnskap (ibid.).

Er *privatpersoner* arbeids- eller oppdragsgivere, skal de betale arbeidsgiveravgift dersom lønnsutbetalingen overstiger 30 000 kroner. Fra og med 1996 skal det imidlertid ikke betales arbeidsgiveravgift for privat pass av barn under 12 år eller av barn som har et særlig behov for omsorg og pleie, selv om det er 12 år eller eldre (ibid.).

Arbeidsgiveravgiften skal som hovedregel innbetales til kommunekassereren i den kommunen hvor arbeidsgiveren har sitt hovedkontor. Flytter arbeidsgiveren til en annen kommune, skal arbeidsgiveravgiften fortsatt betales til fraflyttingskommunen ut det året flyttingen skjer. Finner flyttingen sted før første termins forfall, skal avgiften betales til kommunekassereren i tilflyttingskommunen (ibid.)¹.

1.3. Geografisk differensiering

Arbeidsgiveravgiften beregnes i prosent av avgiftsgrunnlaget. Fra 1967 og til og med 1974 var avgiftssatsen den samme for alle avgiftspliktige utbetalinger. 1. januar 1975 ble imidlertid arbeidsgiveravgiften geografisk differensiert. I tillegg til det fiskale motivet ønsket man med dette å benytte avgiften som et generelt distriktspolitisk virkemiddel, innrettet mot det overordnede mål å skape flere arbeidsplasser i distriktene.

Den differensierte arbeidsgiveravgiften anses som et av de mest effektive virkemidlene for å sikre såvel arbeidsplasser som en spredt bosetting. Innføringen av ordningen hadde sin teoretiske forankring i en frikonkurransmodell der subsidiering av arbeidskraft antas å føre til at det brukes relativt mer av denne innsatsfaktoren enn det ellers ville blitt (se f.eks. Hervik & Johansen 1992, NOU 1975:2). Landet ble delt inn i soner med hver sin avgiftssats, og satsenes størrelse ble knyttet til lønnsstakernes skattekommune. Bedrifter i soner med høy avgiftssats får således redusert avgift for utbetalinger til arbeidstakere som hører hjemme i soner med lavere avgiftssats.

Sonene og avgiftssatsene fastsettes ved årlige statsskattevedtak i Stortinget. Skattedirektoratet er ansvarlig for oppfølging og forvaltning av vedtakene, som stort sett har fulgt kalenderåret. De

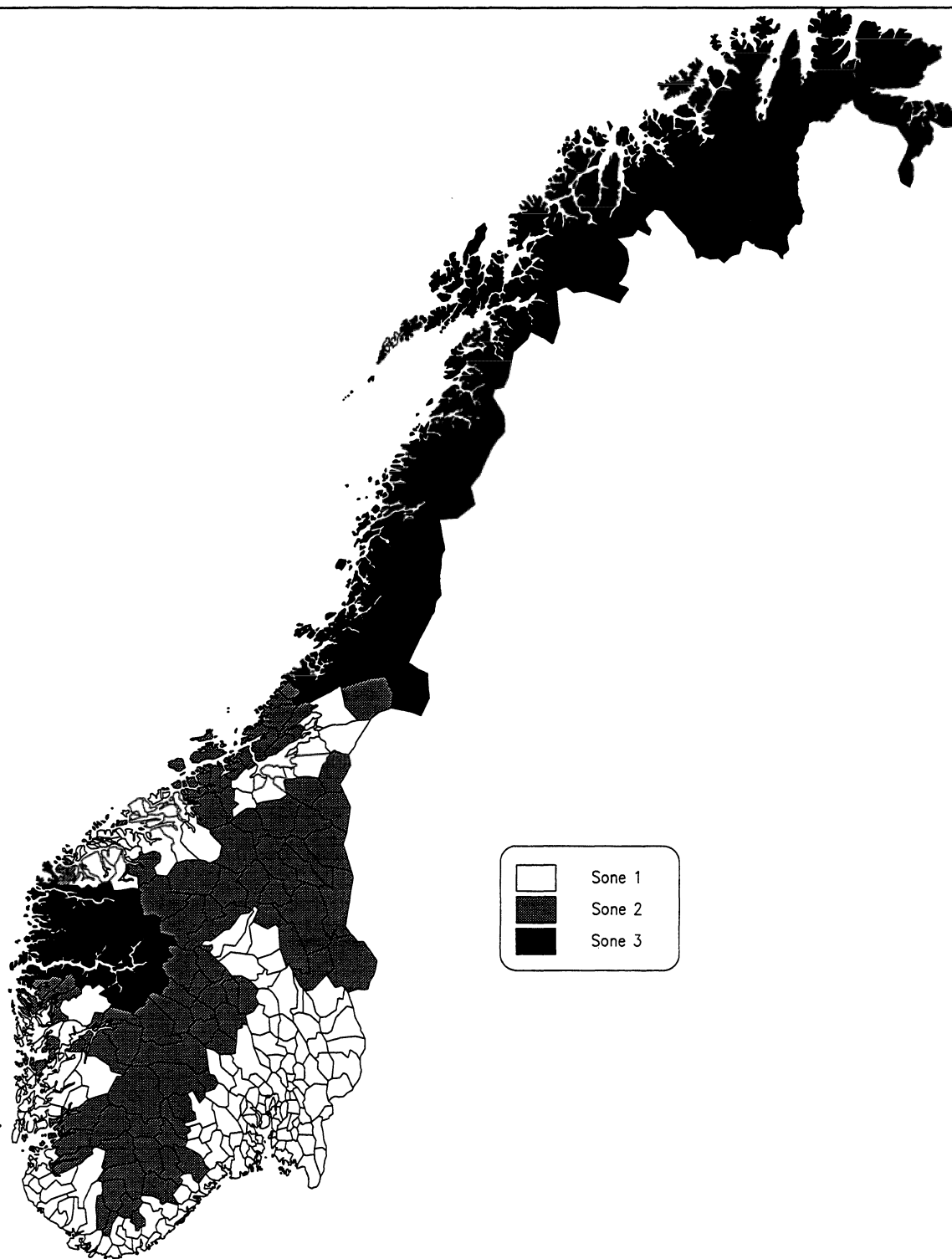
¹ Ønskes en mer detaljert framstilling av reglene for arbeidsgiveravgiften, kan det foruten de årlige utgivelsene av Lignings-ABC henvises til lov om folketrygd av 17. juni 1966, Kgl. res. av 4. november 1988 nr. 890, Forskrift av 17. desember 1993 nr. 1143 samt forskrifter fra Skattedirektoratet.

endringene som har foregått i soneinndelingen opp gjennom årene, kan sammenfatningsvis inndeles i fire perioder:

1975–1978

Opprinnelig var soneinndelingen og avgiftssatsene knyttet til maksimalsatsene for statens investeringsstøtte til distrikter med svake sysselsettingsgrunnlag. I årene 1975 til og med 1980 opererte man således med tre avgiftssoner med tre forskjellige satser. Sone 3 hadde lavest avgift, og gjaldt områder hvor man i 1975 kunne få inntil 35 prosent investeringstilskudd. Dette omfattet samtlige kommuner i Nordland, Troms og Finnmark, majoriteten av kommunene i Sogn og Fjordane og tretten kommuner i Nord-Trøndelag. Sone 2 – med mellomomsatsen – berørte områder med inntil 25 prosent investeringstilskudd og omfattet en del andre kommuner i Nord-Trøndelag og i andre fylker. Resten av landets kommuner inngikk i sone 1 som alltid har hatt høyest avgiftssats.

Figur 1. Arbeidsgiveravgiften. Soneinndelingen 1975

Kartgrunnlag: Statens kartverk

I 1975 rommet de tre avgiftssonene følgende antall kommuner:

Sone	1:	213 kommuner
"	2:	105 "
"	3:	125 "

Fram til 1979 ble det kun foretatt mindre justeringer i denne inndelingen.

1979–1989

På slutten av 1970-tallet begynte det å skje store endringer. Flora og Førde var i 1977 blitt flyttet fra sone 3 til sone 2. I løpet av årene 1979/1980 ble også de øvrige kommunene i Sogn og Fjordane flyttet til sone 2. En rekke kommuner i området med inntil 15 prosent investeringstilskudd ble flyttet fra sone 1 til sone 2. Spesielt gjaldt dette kommuner i Møre og Romsdal og Hordaland. I 1981 ble differensieringen av arbeidsgiveravgiften utvidet til fire soner da tiltakssonen² i Finnmark og Nord-Troms ble opprettet. Alle kommuner i Finnmark og seks kommuner i Nord-Troms ble skilt ut fra sone 3 til den nye sone 4. De 454 kommunene landet den gang var inndelt i, var fordelt på følgende måte:

Sone	1:	184 kommuner
"	2:	161 "
"	3:	83 "
"	4:	26 "

Inndelingen ble med få unntak beholdt fram til 1990.

1990–1991

I 1990 skjedde en ny oppsplitting i arbeidsgiveravgiftssonene. Den tidligere sone 4 ble til sone 5. Tolv kommuner i Nordland fylke som tidligere inngikk i sone 3, ble skilt ut til en ny avgiftssone 4, den såkalte Helgelandssonen. Helgelandseksperimentet varte imidlertid bare ett år. I 1991 fikk de resterende kommunene i Troms (unntatt kommunene i tiltakssonen) og Nordland samme vilkår som Helgelandskommunene. Samtidig ble enda en avgiftssone innført ved at de tidligere sonene 4 og 5 ble til henholdsvis sone 5 og 6. En del kystkommuner utenom Nord-Norge som tidligere hørte inn under sone 3, ble plassert i en ny sone 4. Dette året var de 448 kommunene fordelt som følger:

Sone	1:	174 kommuner
"	2:	165 "
"	3:	6 "
"	4:	13 "
"	5:	63 "
"	6:	27 "

² Den spesielle tiltakssonen for Finnmark og Nord-Troms ble opprettet med den hensikt å utforme en helhetlig tiltakspakke for å gi næringslivet i landsdelen varig bedre rammebetingelser, og derved også stimulere til fortsatt bosetting. Det er blitt satset på et bredt spekter av virkemidler, bl.a. kompetansehevende personrettede tiltak, lavere skatter og avgifter, stimulerings tiltak for næringslivet og endringer av lover og regler (St.meld.nr. 33 (1992-93)).

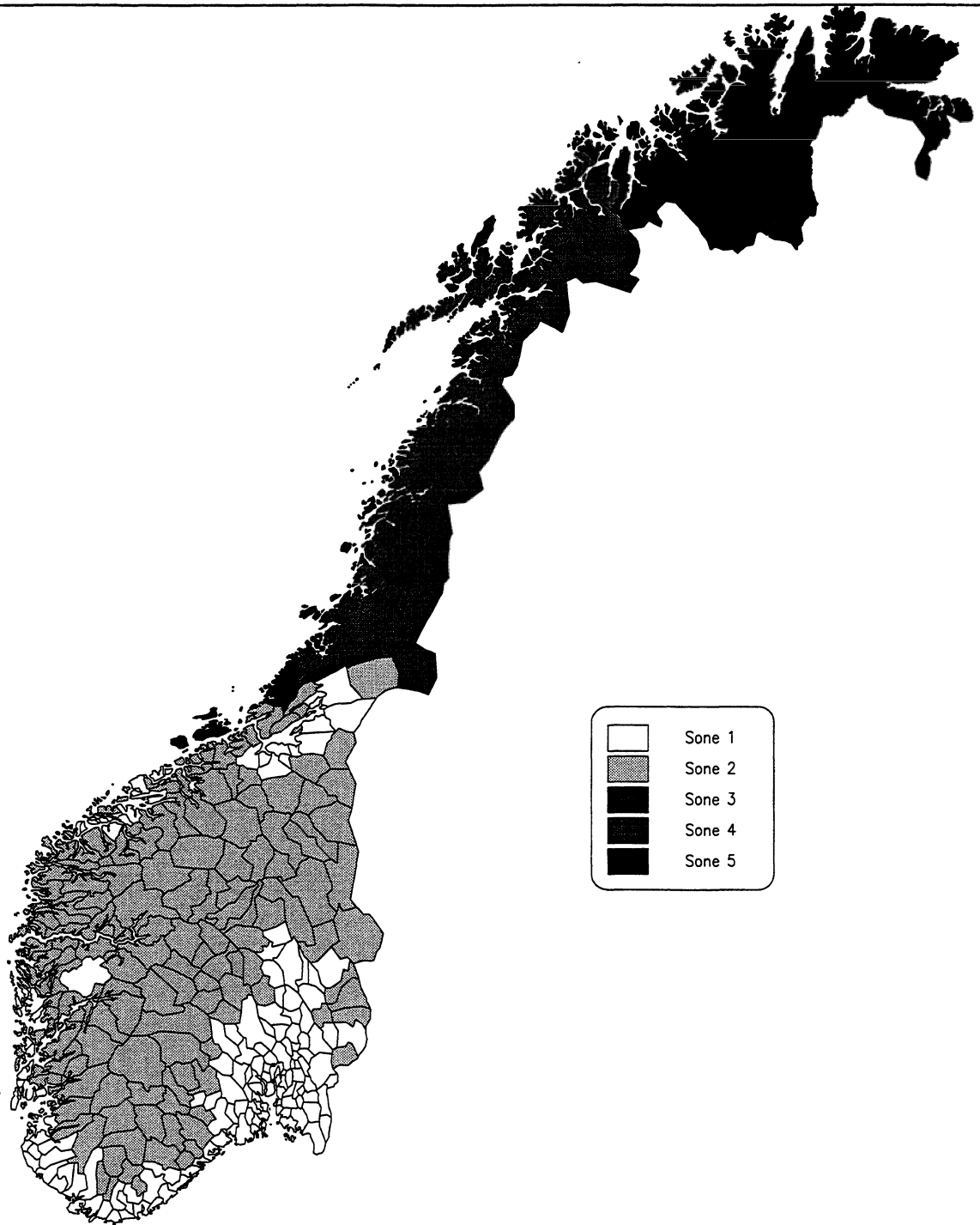
1992–1998

Fra og med 1992 valgte man å redusere antallet soner fra seks til fem. I hovedsak skjedde dette ved at sonene 3 og 4 fra 1991 ble slått sammen. Avgiftssone 5 omfattet dermed alle kommunene i Finnmark og sju kommuner i Nord-Troms (tiltakssonen), mens sone 4 bestod av de øvrige kommunene i Troms, alle kommunene i Nordland og 13 kommuner i Nord-Trøndelag. Fem kommuner i Sør-Trøndelag og én kommune i Møre og Romsdal utgjorde avgiftssone 3, mens sone 1 og 2 omfattet resten av kommunene.

I etterfølgende år har soneinndelingen vært stabil. Antallet soner er fortsatt fem. De eneste endringene har vært en reduksjon i antallet kommuner tilhørende avgiftssone 1; fra 165 i 1993 til 161 siden 1994. Det hadde sammenheng med at Fredrikstad og fire nabokommuner ble slått sammen dette året. Fra 1994 til 1998 har de fem avgiftssonene rommet følgende antall kommuner:

Sone	1:	161 kommuner
"	2:	166 "
"	3:	6 "
"	4:	76 "
"	5:	26 "

Figur 2. Arbeidsgiveravgiften. Soneinndelingen 1998

Kartgrunnlag: Statens kartverk

1.4. Avgiftens satser

Som nevnt fastsettes satsene for arbeidsgiveravgiften årlig av Stortinget. Kun ved enkelte anledninger er avgiftens nivå revidert i løpet av kalenderåret. Da folketrygden ble innført i 1967, var den felles avgiftssatsen for samtlige av landets kommuner fastsatt til 7 prosent. I årene som fulgte økte satsen betydelig – spesielt i forbindelse med syketrygdens inkorporering i folketrygden i 1971. I 1974 var avgiftssatsen således vokst til 16,7 prosent. Etter innføringen av differensierte satser har den høyeste satsen ligget omtrent på dette nivået, mens de øvrige satsene er blitt redusert (Gabrielsen 1992). Siden 1967 har avgiftssatsene i prosent av avgiftsgrunnlaget vært som vist i figur 3.

Figur 3. Arbeidsgiveravgiftens satser 1967-1998 etter prosent av avgiftsgrunnlaget

År	Avgiftssats Prosent					
<i>Felles avgiftssats hele landet</i>						
1967	7,0					
1968	7,6					
1969	8,2					
1970	8,8					
1971, 1.jan.-30.jun.	13,0					
1.jul.-31.des.	13,8					
1972	14,8					
1973	16,7					
1974	16,7					
<i>Geografisk differensiert avgiftssats</i>						
	Sone 1	Sone 2	Sone 3			
1975	17,0	16,0	14,0			
1976, 1.jan.-30.apr.	17,0	16,0	14,0			
1.mai-31.des.	15,8	14,8	12,8			
1977, 1.jan.-30.apr.	15,8	14,8	12,8			
1.mai-31.des.	16,5	14,3	12,3			
1978 - 1979	16,5	14,3	12,3			
1980	16,8	14,6	12,6			
	Sone 1	Sone 2	Sone 3	Sone 4		
1981 - 1982	16,8	14,6	12,6	8,6		
1983	16,8	13,6	11,6	7,6		
1984	16,8	13,6	11,0	6,0		
1985 - 1986	16,8	13,6	10,5	5,0		
1987, 1.jan.-30.juni	17,0	13,6	10,5	4,0		
1.juli-31.des.	17,1	13,7	10,5	4,0		
1988	17,2	13,7	10,5	3,7		
1989, 1.jan.-30.apr.	17,2	13,7	10,5	2,7		
1.mai-31.des.	16,7	13,2	10,0	2,2		
	Sone 1	Sone 2	Sone 3	Sone 4	Sone 5	
1990	16,7	13,2	10,0	7,7	2,2	
	Sone 1	Sone 2	Sone 3	Sone 4	Sone 5	Sone 6
1991	16,7	13,2	10,0	9,0	7,7	0,0
	Sone 1	Sone 2	Sone 3	Sone 4	Sone 5	
1992	16,7	13,2	9,0	7,7	0,0	
1993 - 1994	14,3	10,8	6,6	5,3	0,0	
1995 - 1998	14,1	10,6	6,4	5,1	0,0	

For det vesentligste av statens forvaltningsvirksomhet skal arbeidsgiveravgift for ansatte regnes etter høyeste avgiftssats, dvs. etter sone 1. Ordningen omfatter Slottet, Regjeringen, Stortinget med

underliggende institusjoner, Høyesterett og departementene med de fleste underliggende institusjoner, samt trygdeforvaltningen. Unntatt fra ordningen er Forsvaret, Statens Vegvesen, statsbankene, Universitetet i Oslo og statens forretningsdrift. Disse institusjonene skal beregne og innbetale arbeidsgiveravgift etter vanlige regler. For sjøfolk som arbeider på norske skip, skal det svares arbeidsgiveravgift etter satsen i sone 1 for bosatte i andre nordiske land, mens det skal betales arbeidsgiveravgift med et bestemt beløp pr. måned (173 kroner i 1997) for sjøfolk bosatt utenfor Norden (jf. Lignings-ABC 1997).

Fra og med 1989 betales også arbeidsgiveravgift av arbeidsgivers tilskudd eller premie til individuell livrente og pensjonsordninger. Avgiften svares på vanlig måte etter satsene for arbeidstakerens skattekommune. For de tilskudd/premier til kollektiv livrente/pensjonsordninger som ikke kan individualiseres for den enkelte arbeidstaker, fordeles avgiften på de ulike sonene etter samme soneforhold som arbeidsgiverens øvrige avgiftspliktige ytelser i samme termin (Lignings-ABC 1996).

I Folketrygden begrenses beregnet personinntekt til 16G, som for inntektsåret 1997 utgjør 672 000 kroner. Mottar en arbeidstaker/pensjonist ytelser som overstiger denne grensen (og samtidig inngår i grunnlaget for beregning av arbeidsgiveravgift), skal arbeidsgiver i tillegg til ordinær arbeidsgiveravgift svare 10 prosent arbeidsgiveravgift på det overskytende. Denne såkalte "kakeskatten" gjelder uavhengig av avgiftssone. Er samlet arbeidsgiveravgift i en termin 150 kroner eller mindre, pliktes den ikke innbetalt (se Lignings-ABC 1997, Skatt-Info 1997).

1.5. Framtidig revisjon av soneinndelingen

I 1994 varslet kommunal- og arbeidsministeren en revisjon av virkeområdet for den reduserte arbeidsgiveravgiften. At det likevel ikke er foretatt nye endringer i soneinndelingen har sammenheng med at EU-kommisjonen samme år vedtok endringer i regelverket for regionalpolitisk statsstøtte, regelendringer som fra 1.1.97 også var ment å gjelde i EØS-området. Ønsket om å sikre næringslivet mest mulig stabile rammebetingelser, gjør at Regjeringen derfor har utsatt revisjonen av ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift til det blir endelig avklart med EFTA Surveillance Authority (ESA) hvilke justeringer som eventuelt må foretas.

Forhandlingene er i skrivende stund ikke fullført. Diskusjonen går på at ESA mener deler av avgiftsreduksjonen kan være skjult statsstøtte. På bakgrunn av studier foretatt i samarbeid med Handelshøyskolen BI og SSB (se Hervik 1996), mener ESA det er bedriftene – ikke arbeidstakerne – som nyter godt av de differensierte avgiftssatsene. ESA har derfor foreslått at Norge innfører maksimal arbeidsgiveravgift for deler av eksportindustrien, uansett hvor i landet bedriftene ligger. Dette forslaget – som omfatter næringer som skipsbygging, kraftforsyning, olje- og gassvirksomhet, bergverk, stålproduksjon, telekommunikasjon og finansforetak med internasjonal virksomhet – avvises av Regjeringen. I Finansdepartementet anses den differensierte arbeidsgiveravgiften som en del av skatte- og avgiftspolitikken, som ikke faller inn under EØS-avtalen. I tillegg påpekes det at differensieringen fremmer sysselsetting og bosetting i distriktene, og at ESAs forslag vil føre til ulik arbeidsgiveravgift for bedrifter i samme område³.

³ Jf. brev fra Finansdepartementet til EFTA Surveillance Authority, datert 11.7.97.

2. Oversiktens struktur: fylke og kommunenummer

Som nevnt innledningsvis skal dette notatet vise hvilke endringer som har skjedd i arbeidsgiveravgiftssonene i årenes løp. Ettersom svært mye statistikk og data finnes på kommunenivå, vil særlig kommunenes fordeling på de ulike sonene være av interesse. For å gi et klart bilde av hver enkelt kommunes sonehistorie, er fordelingen på avgiftssonene derfor gruppert fylkesvis etter kommunenummer. Ettersom hensikten dessuten er å vise i hvilken grad det har vært kontinuitet eller endring i de forskjellige kommunenes sonetilhørighet, er kommunene i tillegg delt inn i fire kategorier:

- kommuner uten endringer i sonetilhørigheten
- kommuner med endringer i sonetilhørigheten
- kommuner med endringer i kommuneinndelingen
- kommuner med endringer i kommuneinndelingen og sonetilhørigheten

Oversikten viser dermed for hvilke fylker kommunenes fordeling på arbeidsgiveravgiftssonene har vært relativt stabil, og i hvilke fylker det har vært store endringer.

3. Datagrunnlaget

I arbeidsgiveravgiftens første år, 1967 – 1974, var avgiftssatsen som nevnt felles for hele landet. For denne perioden har det utelukkende vært fokusert på arbeidsgiveravgiftens satser som prosent av avgiftsgrunnlaget for det enkelte år. Innføringen av den geografiske differensieringen i 1975 gjorde at det for de etterfølgende år, ble naturlig å velge den enkelte primærkommunes sonetilhørighet som standardens hovedkriterium. For årene 1975 – 1977 er data om soneinndelingen knyttet til satsene for statens investeringsstøtte, og hentet fra stortingsdokumenter om tilskuddsordningen i distriktene. Siden 1978 har de til enhver tid gjeldende soneinndelinger vært tilgjengelige via Skattedirektoratets årlige lister over avgiftssonene. Fra 1979 har soneinndelingen dessuten vært publisert i de årlige utgavene av Lignings-ABC. Standardens tekstdel er i stor grad basert på 1996-utgaven av Lignings-ABC, ettersom den utgaven har vært gjeldende i perioden notatet er blitt skrevet.

I motsetning til SSBs Standard for kommuneklassifisering 1994 som "utelater" kommuner som har "forsvunnet" gjennom kommunesammenslåinger, tas samtlige av periodens kommuner med i denne framstillingen. Valget skyldes at arbeidsgiveravgiftsstandarder er ment som en historisk standard – slik at man f.eks. i studier av tidligere års økonomiske forhold skal kunne koble andre data på kommunenivå sammen med kommunenes sonetilhørighet. Det vil kunne gi et enda mer dekkende bilde av ulike økonomiske forhold for bestemte år.

4. Bruk av standarden for arbeidsgiveravgiftssoner

Utarbeidelsen av standarden for arbeidsgiveravgiftssoner samt foreliggende notat er en konsekvens av at det i SSB er erkjent et behov for en bedre publisering av statistiske standarder. Håpet er at en lett tilgjengelig standard vil medføre at mer av den registerbaserte statistikken heretter også vil bli fordelt etter arbeidsgiveravgiftssonene og ikke bare på kommune- og/eller fylkesnivå. Pr. i dag (1998) benyttes arbeidsgiveravgiftsstandarder f.eks. i arbeidet med beregning av lønnssummer. I tillegg blir det produsert noe inntekts- og skattestatistikk etter soner.

En elektronisk versjon av standarden med årlige fordelinger av arbeidsgiveravgiftssonene gruppert etter kommunenummer, vil være tilgjengelig via SSBs interne info-system for standarder. Der vil imidlertid kun 1997/1998-årgangen foreligge i første omgang. Når referansedatabasen etterhvert blir klar, er det meningen at også årgangene 1975-1996 skal legges tilgjengelig der. I mellomtiden er derfor samtlige årganger fra 1975-1998 lagt som excel-filer på x-disken. Filene kan framhentes fra x:\400\standard\arbavg\.

ØSTFOLD**Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner uten endringer i sonetilhørigheten:**

Kommune	1975 - 1998
0101 Halden	1
0104 Moss	1
0111 Hvaler	1
0118 Aremark	1
0119 Marker	1
0121 Rømskog	1
0122 Trøgstad	1
0123 Spydeberg	1
0124 Askim	1
0125 Eidsberg	1
0127 Skiptvet	1
0128 Rakkestad	1
0135 Råde	1
0136 Rygge	1
0137 Våler	1
0138 Hobøl	1

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i kommuneinndelingen:

Kommune(r) før sammenslåing/splitting	1975 - 1993	Kommune(r) etter sammenslåing/splitting	1994 - 1998
0103 Fredrikstad	1	0106 Fredrikstad	1
0113 Borge	1		
0131 Rolvsøy	1		
0133 Kråkerøy	1		
0134 Onsøy	1		

Kommune(r) før sammenslåing/splitting	1975 - 1991	Kommune(r) etter sammenslåing/splitting	1992 - 1998
0102 Sarpsborg	1	0105 Sarpsborg	1
0114 Varteig	1		
0115 Skjeberg	1		
0130 Tune	1		

AKERSHUS OG OSLO

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner uten endringer i sonetilhørigheten:

Kommune	1975 - 1998
0211 Vestby	1
0213 Ski	1
0214 Ås	1
0215 Frogn	1
0216 Nesodden	1
0217 Oppegård	1
0219 Bærum	1
0220 Asker	1
0221 Aurskog-Høland	1
0226 Sørums	1
0227 Fet	1
0228 Rælingen	1
0229 Enebakk	1
0230 Lørenskog	1
0231 Skedsmo	1
0233 Nittedal	1
0234 Gjerdrum	1
0235 Ullensaker	1
0236 Nes	1
0237 Eidsvoll	1
0238 Nannestad	1
0239 Hurdal	1
0301 Oslo	1

HEDMARK**Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner uten endringer i sonetilhørigheten:**

Kommune	1975 - 1998
0402 Kongsvinger	1
0412 Ringsaker	1
0415 Løten	1
0417 Stange	1
0419 Sør-Odal	1
0427 Elverum	1
0428 Trysil	2
0429 Åmot	2
0430 Stor-Elvdal	2
0432 Rendalen	2
0434 Engerdal	2
0437 Tynset	2
0438 Alvdal	2
0439 Folldal	2

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i sonetilhørigheten:

Kommune	1975 - 1979	1980 - 1998
0418 Nord-Odal	1	2
0420 Eidskog	1	2
0423 Grue	1	2
0425 Åsnes	1	2
0426 Våler	1	2

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i kommuneinndelingen:

Kommune(r) før sammenslåing/splitting	1975 - 1991	Kommune(r) etter sammenslåing/splitting	1992 - 1998
0401 Hamar	1	0403 Hamar	1
0414 Vang	1		

Kommune(r) før sammenslåing/splitting	1975	Kommune(r) etter sammenslåing/splitting	1976 - 1998
0435 Tolga-Os	2	0436 Tolga	2
		0441 Os	2

OPPLAND

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner uten endringer i sonetilhørigheten:

<u>Kommune</u>	<u>1975 - 1998</u>
0501 Lillehammer	1
0502 Gjøvik	1
0511 Dovre	2
0512 Lesja	2
0513 Skjåk	2
0514 Lom	2
0515 Vågå	2
0517 Sel	2
0521 Øyer	1
0528 Østre Toten	1
0529 Vestre Toten	1
0532 Jevnaker	1
0533 Lunner	1
0534 Gran	1
0536 Søndre Land	2
0538 Nordre Land	2
0540 Sør-Aurdal	2
0541 Etnedal	2
0542 Nord-Aurdal	2
0543 Vestre Slidre	2
0544 Øystre Slidre	2
0545 Vang	2

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i sonetilhørigheten:

<u>Kommune</u>	<u>1975 - 1989</u>	<u>1990 - 1998</u>
0522 Gausdal	1	2

<u>Kommune</u>	<u>1975 - 1979</u>	<u>1980 - 1998</u>
0520 Ringebru	1	2

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i kommuneinndelingen og sonetilhørigheten:

<u>Kommune(r) før sammenslåing/splitting</u>	<u>1975 - 1976</u>	<u>Kommune(r) etter sammenslåing/splitting</u>	<u>1977 - 1979</u>	<u>1980 - 1998</u>
0518 Fron	1	0516 Nord-Fron 0519 Sør-Fron	1 1	2 2

BUSKERUD**Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner uten endringer i sonetilhørigheten:**

Kommune	1975 - 1998
0602 Drammen	1
0604 Kongsberg	1
0615 Flå	2
0616 Nes	2
0617 Gol	2
0618 Hemsedal	2
0619 Ål	2
0620 Hol	2
0621 Sigdal	1
0622 Krødsherad	1
0623 Modum	1
0624 Øvre Eiker	1
0625 Nedre Eiker	1
0626 Lier	1
0627 Røyken	1
0628 Hurum	1
0631 Flesberg	1
0632 Rollag	2
0633 Nore og Uvdall	2

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i kommuneinndelingen:

Kommune(r) før sammenslåing/splitting	1975 - 1976	Kommune(r) etter sammenslåing/splitting	1977 - 1998
0601 Ringerike	1	0605 Ringerike	1
		0612 Hole	1

VESTFOLD

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner uten endringer i sonetilhørigheten:

<u>Kommune</u>	<u>1975 - 1998</u>
0702 Holmestrand	1
0706 Sandefjord	1
0711 Svelvik	1
0713 Sande	1
0714 Hof	1
0716 Våle	1
0718 Ramnes	1
0719 Andebu	1
0720 Stokke	1
0722 Nøtterøy	1
0723 Tjøme	1
0728 Lardal	1

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i kommuneinndelingen:

<u>Kommune(r) før sammenslåing/splitting</u>	<u>1975 - 1987</u>	<u>Kommune(r) etter sammenslåing/splitting</u>	<u>1988 - 1998</u>
0703 Horten	1	0701 Borre	1
0717 Borre	1		
0705 Tønsberg	1	0704 Tønsberg	1
0721 Sem	1		
0707 Larvik	1	0709 Larvik	1
0708 Stavern	1		
0725 Tjølling	1		
0726 Brunlanes	1		
0727 Hedrum	1		

TELEMARK**Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner uten endringer i sonetilhørigheten:**

Kommune	1975 - 1998
0805 Porsgrunn	1
0806 Skien	1
0811 Siljan	1
0814 Bamble	1
0815 Kragerø	1
0817 Drangedal	2
0821 Bø	1
0822 Sauherad	1
0826 Tinn	2
0827 Hjartdal	2
0828 Seljord	2
0829 Kviteseid	2
0830 Nissedal	2
0831 Fyresdal	2
0833 Tokke	2
0834 Vinje	2

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i sonetilhørigheten:

Kommune	1975 - 1991	1992 - 1998
0819 Nome	1	2

Kommune	1975 - 1988	1989 - 1998
0807 Notodden	1	2

AUST-AGDER

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner uten endringer i sonetilhørigheten:

<u>Kommune</u>	<u>1975 - 1998</u>
0901 Risør	1
0904 Grimstad	1
0904 Tvedestrand	1
0919 Froland	1
0926 Lillesand	1
0928 Birkenes	1
0929 Åmli	2
0935 Iveland	2
0937 Evje og Hornnes	2
0938 Bygland	2
0940 Valle	2
0941 Bykle	2

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i sonetilhørigheten:

<u>Kommune</u>	<u>1975 - 1984</u>	<u>1985 - 1998</u>
0911 Gjerstad	1	2

<u>Kommune</u>	<u>1975 - 1978</u>	<u>1979 - 1998</u>
0912 Vegårshei	1	2

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i kommuneinndelingen:

<u>Kommune(r) før sammenslåing/splitting</u>	<u>1975 - 1991</u>	<u>Kommune(r) etter sammenslåing/splitting</u>	<u>1992 - 1998</u>
0903 Arendal	1	0906 Arendal	1
0918 Moland	1		
0920 Øyestad	1		
0921 Tromøy	1		
0922 Hisøy	1		

VEST-AGDER**Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner uten endringer i sonetilhørigheten:**

<u>Kommune</u>	<u>1975 - 1998</u>
1001 Kristiansand	1
1002 Mandal	1
1003 Farsund	1
1004 Flekkefjord	1
1014 Vennesla	1
1017 Songdalen	1
1018 Søgne	1
1021 Marnardal	1
1026 Åseral	2
1027 Audnedal	2
1029 Lindesnes	1
1032 Lyngdal	1
1034 Hægebostad	2
1037 Kvinesdal	1

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i sonetilhørigheten:

<u>Kommune</u>	<u>1975 - 1978</u>	<u>1979 - 1998</u>
1046 Sirdal	1	2

ROGALAND

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner uten endringer i sonetilhørigheten:

<u>Kommune</u>	<u>1975 - 1998</u>
1101 Eigersund	1
1102 Sandnes	1
1103 Stavanger	1
1106 Haugesund	1
1111 Sokndal	1
1112 Lund	1
1114 Bjerkreim	1
1119 Hå	1
1120 Klepp	1
1121 Time	1
1122 Gjesdal	1
1124 Sola	1
1127 Randaberg	1
1129 Forsand	2
1130 Strand	1
1133 Hjelmeland	2
1134 Suldal	2
1141 Finnøy	2
1142 Rennesøy	1
1144 Kvitsøy	2
1145 Bokn	2
1146 Tysvær	1
1149 Karmøy	1
1151 Utsira	2

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i sonetilhørigheten:

<u>Kommune</u>	<u>1975 - 1979</u>	<u>1980 - 1998</u>
1154 Vindafjord	1	2

<u>Kommune</u>	<u>1975</u>	<u>1976 - 1998</u>
1135 Sauda	1	2

HORDALAND**Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner uten endringer i sonetilhørigheten:**

Kommune	1975 - 1998
1201 Bergen	1
1216 Sveio	1
1221 Stord	1
1222 Fitjar	1
1223 Tysnes	2
1227 Jondal	2
1233 Ulvik	2
1234 Granvin	2
1235 Voss	1
1241 Fusa	2
1243 Os	1
1244 Austevoll	2
1245 Sund	1
1246 Fjell	1
1247 Askøy	1
1251 Vaksdal	2
1252 Modalen	2
1260 Radøy	2
1263 Lindås	2
1264 Austrheim	2
1265 Fedje	2
1266 Masfjorden	2

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i sonetilhørigheten:

Kommune	1975 - 1989	1990 - 1998
1253 Osterøy	1	2

Kommune	1975 - 1988	1989 - 1998
1259 Øygarden	2	1

Kommune	1975 - 1988	1989	1990 - 1998
1256 Meland	2	1	2

Kommune	1975 - 1984	1985 - 1998
1242 Samnanger	1	2

Kommune	1975 - 1979	1980 - 1998
1214 Ølen	1	2
1219 Bømlo	1	2
1224 Kvinnherad	1	2
1238 Kvam	1	2

Kommune	1975 - 1978	1979 - 1998
1211 Etne	1	2

<u>Kommune</u>	<u>1975</u>	<u>1976 - 1998</u>
1228 Odda	1	2

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i kommuneinndelingen:

<u>Kommune(r) før sammenslåing/splitting</u>	<u>1975 - 1976</u>	<u>Kommune(r) etter sammenslåing/splitting</u>	<u>1977 - 1998</u>
1230 Ullensvang	2	1231 Ullensvang	2
		1232 Eidfjord	2

SOGN OG FJORDANE
Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i sonetilhørigheten:

Kommune	1975 - 1980	1981 - 1998
1411 Gulen	3	2
1412 Solund	3	2
1413 Hyllestad	3	2
1418 Balestrand	3	2
1426 Luster	3	2
1428 Askvoll	3	2
1429 Fjaler	3	2
1438 Bremanger	3	2

Kommune	1975 - 1979	1980 - 1998
1416 Høyanger	3	2
1417 Vik	3	2
1419 Leikanger	3	2
1420 Sogndal	3	2
1421 Aurland	3	2
1422 Lærdal	3	2
1424 Årdal	3	2
1430 Gaular	3	2
1431 Jølster	3	2
1433 Naustdal	3	2
1439 Vågsøy	3	2
1441 Selje	3	2
1443 Eid	3	2
1445 Gloppen	3	2

Kommune	1975 - 1976	1977 - 1998
1401 Flora	3	2
1432 Førde	3	2

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i kommuneinndelingen og sonetilhørigheten:

Kommune(r) før sammenslåing/splitting	1975 - 1976	Kommune(r) etter sammenslåing/splitting	1977 - 1979	1980 - 1998
1448 Stryn	3	1444 Hornindal 1449 Stryn	3 3	2 2

MØRE OG ROMSDAL

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner uten endringer i sonetilhørigheten:

Kommune	1975 - 1998
1502 Molde	1
1503 Kristiansund	1
1511 Vanylven	2
1514 Sande	2
1516 Ulstein	1
1517 Hareid	1
1524 Norddal	2
1528 Sykkylven	1
1532 Giske	1
1535 Vestnes	1
1545 Midsund	2
1546 Sandøy	2
1548 Fræna	1
1554 Averøy	1
1556 Frei	1
1566 Surnadal	2
1567 Rindal	2
1569 Aure	2
1571 Halså	2
1572 Tustna	2

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i sonetilhørigheten:

Kommune	1975 - 1979	1980 - 1998
1515 Herøy	1	2
1519 Volda	1	2
1520 Ørsta	1	2
1525 Stranda	1	2
1534 Haram	1	2
1539 Rauma	1	2
1547 Aukra	1	2
1551 Eide	1	2
1557 Gjemnes	1	2
1563 Sunndal	1	2

Kommune	1975 - 1978	1979 - 1998
1543 Nesset	1	2
1557 Tingvoll	1	2

Kommune	1975 - 1976	1977 - 1990	1991	1992 - 1998
1573 Smøla	2	3	4	3

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i kommuneinndelingen og sonetilhørigheten:

Kommune(r) før sammenslåing/splitting	1975 - 1976	Kommune(r) etter sammenslåing/splitting	1977 - 1998			
1501 Ålesund	1	1504 Ålesund 1531 Sula	1 1			
Kommune(r) før sammenslåing/splitting	1975 - 1976	Kommune(r) etter sammenslåing/splitting	1977 - 1997	1977 - 1979	1980 - 1998	
1527 Ørskog	1	1523 Ørskog 1529 Skodje 1526 Stordal	1 1			
				1	2	

SØR-TRØNDELAG

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner uten endringer i sonetilhørigheten:

<u>Kommune</u>	<u>1975 - 1998</u>
1601 Trondheim	1
1612 Hemne	2
1613 Snillfjord	2
1621 Ørland	2
1622 Agdenes	2
1624 Rissa	2
1627 Bjugn	2
1634 Oppdal	2
1635 Rennebu	2
1638 Orkdal	1
1640 Røros	2
1644 Holtålen	2
1648 Midtre Gauldal	2
1653 Melhus	1
1657 Skaun	1
1662 Klæbu	1
1663 Malvik	1
1664 Selbu	2
1665 Tydal	2

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i sonetilhørigheten:

<u>Kommune</u>	<u>1975 - 1978</u>	<u>1979 - 1998</u>
1636 Meldal	1	2

<u>Kommune</u>	<u>1975 - 1976</u>	<u>1977 - 1990</u>	<u>1991</u>	<u>1992 - 1998</u>
1617 Hitra	2	3	4	3
1620 Frøya	2	3	4	3

<u>Kommune</u>	<u>1975</u>	<u>1976 - 1990</u>	<u>1991</u>	<u>1992 - 1998</u>
1630 Åfjord	2	3	4	3
1632 Roan	2	3	4	3
1633 Osen	2	3	4	3

NORD-TRØNDELAG**Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner uten endringer i sonetilhørigheten:**

Kommune	1975 - 1998
1702 Steinkjer	1
1711 Meråker	2
1714 Stjørdal	1
1718 Leksvik	2
1719 Levanger	1
1721 Verdal	1
1723 Mosvik	2
1724 Verran	2
1729 Inderøy	1
1736 Snåsa	2

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i sonetilhørigheten:

Kommune	1975 - 1991	1992 - 1998
1738 Lierne	3	4
1739 Røyrvik	3	4
1740 Namsskogan	3	4
1742 Grong	3	4
1743 Høylandet	3	4
1744 Overhalla	3	4

Kommune	1975 - 1990	1991 - 1998
1703 Namsos	3	4
1725 Namdalseid	3	4
1748 Fosnes	3	4
1749 Flatanger	3	4
1750 Vikna	3	4
1751 Nærøy	3	4
1755 Leka	3	4

Kommune	1975 - 1979	1980 - 1998
1717 Frosta	1	2

NORDLAND

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i sonetilhørigheten:

Kommune	1975 - 1990	1991	1992 - 1998
1804 Bodø	3	5	4
1805 Narvik	3	5	4
1811 Bindal	3	5	4
1824 Vefsn	3	5	4
1825 Grane	3	5	4
1826 Hattfjelldal	3	5	4
1837 Meløy	3	5	4
1838 Gildeskål	3	5	4
1839 Beiarn	3	5	4
1840 Saltdal	3	5	4
1841 Fauske	3	5	4
1842 Skjerstad	3	5	4
1845 Sørfold	3	5	4
1848 Steigen	3	5	4
1849 Hamarøy	3	5	4
1850 Tyfjord	3	5	4
1851 Lødingen	3	5	4
1852 Tjeldsund	3	5	4
1853 Evenes	3	5	4
1854 Ballangen	3	5	4
1856 Røst	3	5	4
1857 Værøy	3	5	4
1860 Vestvågøy	3	5	4
1865 Vågan	3	5	4
1866 Hadsel	3	5	4
1867 Bø	3	5	4
1868 Øksnes	3	5	4
1870 Sortland	3	5	4
1871 Andøy	3	5	4

Kommune	1975 - 1989	1990	1991	1992 - 1998
1815 Vega	3	4	5	4
1816 Vevelstad	3	4	5	4
1818 Herøy	3	4	5	4
1820 Alstahaug	3	4	5	4
1822 Leirfjord	3	4	5	4
1827 Dønna	3	4	5	4
1828 Nesna	3	4	5	4
1832 Hemnes	3	4	5	4
1833 Rana	3	4	5	4
1834 Lurøy	3	4	5	4
1835 Træna	3	4	5	4
1836 Rødøy	3	4	5	4

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i kommuneinndelingen og sonetilhørigheten:

Kommune(r) før sammenslåing/splitting	1975 - 1976	Kommune(r) etter sammenslåing/splitting	1977 - 1990	1991	1992 - 1998
1814 Brønnøy	3	1812 Sømna 1813 Brønnøy	3 3	5 5	4 4
Kommune(r) før sammenslåing/splitting	1975	Kommune(r) etter sammenslåing/splitting	1976 - 1990	1991	1992 - 1998
1858 Moskenes	3	1859 Flakstad 1874 Moskenes	3 3	5 5	4 4

TROMS**Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i sonetilhørigheten:**

Kommune	1975 - 1990	1991	1992 - 1998
1901 Harstad	3	5	4
1902 Tromsø	3	5	4
1911 Kvæfjord	3	5	4
1913 Skånland	3	5	4
1915 Bjarkøy	3	5	4
1917 Ibestad	3	5	4
1919 Gratangen	3	5	4
1922 Bardu	3	5	4
1924 Målselv	3	5	4
1925 Sørreisa	3	5	4
1926 Dyrøy	3	5	4
1927 Tranøy	3	5	4
1928 Torsken	3	5	4
1929 Berg	3	5	4
1931 Lenvik	3	5	4
1933 Balsfjord	3	5	4

Kommune	1975 - 1988	1989	1990	1991	1992 - 1998
1936 Karlsøy	3	4	5	6	5

Kommune	1975 - 1980	1981 - 1989	1990	1991	1992 - 1998
1938 Lyngen	3	4	5	6	5
1939 Storfjord	3	4	5	6	5
1940 Kåfjord	3	4	5	6	5
1941 Skjervøy	3	4	5	6	5
1942 Nordreisa	3	4	5	6	5
1943 Kvænangen	3	4	5	6	5

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i kommuneinndelingen og sonetilhørigheten:

Kommune(r) før sammenslåing/splitting	1975 - 1976	Kommune(r) etter sammenslåing/splitting	1977 - 1990	1991	1992 - 1998
1921 Salangen	3	1920 Lavangen 1923 Salangen	3 3	5 5	4 4

FINNMARK**Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i sonetilhørigheten:**

Kommune	1975 - 1980	1981 - 1989	1990	1991	1992 - 1998
2002 Vardø	3	4	5	6	5
2003 Vadsø	3	4	5	6	5
2011 Guovdageaidnu Kautokeino	3	4	5	6	5
2012 Alta	3	4	5	6	5
2014 Loppa	3	4	5	6	5
2015 Hasvik	3	4	5	6	5
2017 Kvalsund	3	4	5	6	5
2018 Måsøy	3	4	5	6	5
2019 Nordkapp	3	4	5	6	5
2020 Porsanger	3	4	5	6	5
2021 Kárášjohka Karasjok	3	4	5	6	5
2022 Lebesby	3	4	5	6	5
2023 Gamvik	3	4	5	6	5
2024 Berlevåg	3	4	5	6	5
2025 Tana	3	4	5	6	5
2027 Unjárga Nesseby	3	4	5	6	5
2028 Båtsfjord	3	4	5	6	5
2030 Sør-Varanger	3	4	5	6	5

Arbeidsgiveravgiftssonene for kommuner med endringer i kommuneinndeling og sonetilhørighet:

Kommune(r) før sammenslåing/splitting	1975 - 1980	1981 - 1989	1990	1991	Kommune(r) etter sammenslåing/splitting	1992 - 1998
2001 Hammerfest	3	4	5	6	2004 Hammerfest	5
2016 Sørøysund	3	4	5	6		

Litteratur

Brev fra Finansdepartementet til EFTA Surveillance Authority, datert 11.7.97.

Gabrielsen, Inger (1992): Det norske skattesystemet 1992. The Norwegian Tax System 1992. *Sosiale og økonomiske studier nr. 79, Statistisk sentralbyrå, Oslo-Kongsvinger.*

Hervik, Arild & Johansen, Reidar (1992): Geografisk differensiert arbeidsgiveravgift. En analyse av virkemiddelets distriktseffekt. *Report no. 9202, Møreforskning, Molde, Norway.*

Hervik, Arild (1996): *Benefits from reduced Pay-roll taxes in Norway.* Study undertaken on behalf of the EFTA Surveillance Authority (ESA), Brussels. Norwegian School Of Management (BI), Oslo, Norway.

Lignings-ABC 1979. Oslo: Skattedirektoratet.

Lignings-ABC 1980. Oslo: Skattedirektoratet/Universitetsforlaget.

Lignings-ABC 1981. Oslo: Skattedirektoratet/Universitetsforlaget.

Lignings-ABC 1982. Oslo: Skattedirektoratet/Gyldendal Norsk Forlag.

Lignings-ABC 1983. Oslo: Skattedirektoratet/Gyldendal Norsk Forlag.

Lignings-ABC 1984. Oslo: Skattedirektoratet/Gyldendal Norsk Forlag.

Lignings-ABC 1985. Oslo: Skattedirektoratet/Gyldendal Norsk Forlag.

Lignings-ABC 1986. Oslo: Skattedirektoratet/Gyldendal Norsk Forlag.

Lignings-ABC 1987. Oslo: Skattedirektoratet/Gyldendal Norsk Forlag.

Lignings-ABC 1988. Oslo: Skattedirektoratet/Gyldendal Norsk Forlag.

Lignings-ABC 1989. Oslo: Skattedirektoratet/Gyldendal Norsk Forlag.

Lignings-ABC 1990. Oslo: Skattedirektoratet/Gyldendal Norsk Forlag.

Lignings-ABC 1991. Oslo: Skattedirektoratet/Gyldendal Norsk Forlag.

Lignings-ABC 1992. Oslo: Skattedirektoratet/Grøndahl Dreyer Forlag.

Lignings-ABC 1993. Oslo: Skattedirektoratet/Grøndahl Dreyer Forlag.

Lignings-ABC 1994. Oslo: Skattedirektoratet/Grøndahl Dreyer Forlag.

Lignings-ABC 1995. Oslo: Skattedirektoratet/Grøndahl Dreyer Forlag.

Lignings-ABC 1996. Oslo: Skattedirektoratet/Grøndahl Dreyer Forlag.

Lignings-ABC 1997. Oslo: Skattedirektoratet/Cappelen Akademisk Forlag.

NOU 1975:2 Geografisk differensiert støtte til arbeidskraft. Universitetsforlaget, Oslo.

NOU 1983:21 Næringslivets utviklingsmuligheter i innlandet. Universitetsforlaget, Oslo.

NOU 1984:21A Statlig næringsstøtte i distriktene. Universitetsforlaget, Oslo.

NOU 1989:14 Bedrifts- og kapitalbeskatningen – en skisse til reform. Forvaltningstjenestene. Statens trykningskontor, Oslo.

NOU 1992:15 Kommune- og fylkesinndelingen i et Norge i forandring. Statens forvaltningstjeneste, Oslo.

SKATT-info. Info-tjenester a.s., Sarpsborg.

St.meld. nr. 33 (1992-93) By og land hand i hand. Om regional utvikling. Kommunal- og arbeidsdepartementet, Oslo.

St.prp. nr. 1 (1994-95) Statsbudsjettet. Medregnet folketrygden. For budsjetterminen 1995. Statens forvaltningstjeneste, Oslo.

St.prp. nr. 1 (1996-97) Statsbudsjettet. Medregnet folketrygden. For budsjetterminen 1997. Statens forvaltningstjeneste, Oslo.

Årsrapport om standardarbeidet i Statistisk sentralbyrå – 1994. Planer og meldinger 95/12, Statistisk sentralbyrå, Oslo.

De sist utgitte publikasjonene i serien Notater

- 97/54 S. Blom: Holdning til innvandrere og innvandringspolitikk: Spørsmål i SSBs omnibus i mai/juni 1997. 39s.
- 97/55 K. Mork: SSB-AVLØP: Fylkeshefte 1996. 203s.
- 97/56 Opplysninger om inntekt, formue og skatt i forløpsdatabasen Trygd-fobhistorie: Tilrådinger fra et utvalg. 52s.
- 97/57 E.J. Fløttum: Ordliste og definisjoner i økonomisk statistikk: Engelsk - bokmål - nynorsk. 166s.
- 97/58 T. Dale: Samordnet levekårsundersøkelse 1997 - panelundersøkelsen: Dokumentasjonsrapport. 87s.
- 97/59 H. Høie og A. Grønlund: Driftstypemodellen: Modell for tilrettelegging av jordbruksstati-stikk for beregning av tap av næringsstoffer fra jordbruksarealene: Dokumentasjon. 37s.
- 97/60 A. Sundvoll: Undersøkelse om mødre med nyfødte barn. 36s.
- 97/61 S. Todsen: Nasjonalregnskap: Beregning av realkapitalbeholdninger og kapitalslit. 34s.
- 97/62 K. Mork: Utslepp og rensing av avløpsvatn: Datakvalitet og beregningsmåter. 64s.
- 97/63 S. Stamnes og B.L. Western: Inntekts- og kostnadsundersøkelse for privatpraktiserende psykologer 1996: Dokumentasjon. 26s.
- 97/64 H.M. Teigum: Barns helse og velferd 1996: Dokumentasjon og frafallsanalyse. 39s.
- 97/65 F. Gjertsen: Dødsårsaksregistret i Statistisk sentralbyrå: Rapport om virksomheten i 1996. 56s.
- 97/66 B. Olsen: Prøveundersøkelse om 1-3 dagers sykefravær i sentral sykefraværstatistikk: Dokumentasjon. 15s.
- 97/67 S. Nygårdseter: Prisindeks for engroshandel. 22s.
- 97/68 R. Johansen: REGARD - Modell for regional analyse av arbeidsmarked og demografi: Teknisk dokumentasjon. 212s.
- 97/69 A.A. Ritland: Inntekts- og formuesundersøkelsen 1996: Dokumentasjonsrapport. 21s.
- 97/70 B. Bye: Imperfeksjoner i arbeidsmarkedet: Konsekvenser for velferdseffekter av en grønn skattereform. 18s.
- 97/71 P.E. Gjedtjernet, B. Haveråen og I. Jonassen: Inntekts- og formuesundersøkelsene for aksjeselskaper 1994 og 1995: Dokumentasjon. 75s.
- 97/72 E.J. Fløttum: Grupperinger av næringer i offisiell statistikk - revidert utgave. 41s.
- 97/73 L. Solheim og D.Q. Pham: Prekorrigering av påskeeffekten for detaljvolumindeksen 1979-1997. 58s.
- 97/74 D. Roll-Hansen: Lesernes mening om avisen Forskning. 45s.
- 97/75 M.V. Dysterud og E. Engelién: Tettstedsavgrensning og arealbruksstatistikk for tettsteder 1997: Dokumentasjon av metode og programmering. 61s.
- 98/1 L.C. Zhang: Dokumentasjonsrapport: Den nye estimeringsmetoden for Arbeidskraftundersøkelsen (AKU): Fylkesvis kalibrering med landsetterstratifiserte vekter som startverdier. 18s.
- 98/3 L. Belsby og A. Vedø: Frafallsanalyse av Helseundersøkelsen 1995. 22s.
- 98/4 H.M. Teigum: Omnibusundersøkelsen 1997: Dokumentasjonsrapport. 138s.
- 98/5 Metodevalg og kostnader ved etablering og drift av et boligregister. Revidert forslag: Rapport fra en arbeidsgruppe som har revidert og oppdatert planene for opprettelse av et boligregister. 31s.
- 98/8 P.Ø. Kolbjørnsen: Pilotundersøkelse om postvirksomhet. 24s.
- 98/9 K. Bjønnes, G. Dahl og B.R. Joneid: FD - Trygd: Dokumentasjonsrapport: Pensjoner, grunn- og hjelpestønader, avslag på uførepensjon. 1992-1993. 123s.

